

Stacja I

Jezus na śmierć skazany (J 19, 16)

Jezus postawiony przed sądem Piłata został skazany na śmierć niesprawiedliwym wyrokiem. Przyjął go heroicznie. Także i obecnie w wyrokach niektórych sędziów, prokuratorów i fałszywych świadków brzmi echo słów Piłata wypowiedzianych pod naciskiem większości. Wielu z nich umywa ręce wobec krzywdy niewinnie skazanych.

Stacja II

Jezus bierze krzyż (J 19, 17)

Umęczony Jezus mimo ogromnego zmęczenia wziął krzyż. Ból i cierpienia niesprawiedliwych win, oskarżeń zawsze przygniatają swoim ciężarem. Natomiast cierpienie przyjęte dobrowolnie staje się jakby lżejsze, gdy się dostrzeże jego sens. Miłość do Ojca i do ludzi dodaje Jezusowi sił do wytrwania w podjętej decyzji.

Stacja III

Pierwszy upadek Jezusa (Ps 140, 5)

Ciężar krzyża przekroczył wytrzymałość silnego mężczyzny, dlatego Jezus upada pod nim na bruk jerozolimskiej ulicy. Człowiek upada, bo brakuje mu sił fizycznych i duchowych. Panie Jezu, wzmacnij naszego ducha, bo trzeba nam się podnieść i iść dalej, kiedy wymagają tego nasze obowiązki wobec Boga i bliźnich.

DROGA KRZYŻOWA

Stacja IV

Spotkanie Jezusa z Matką (Łk 2, 35)

Maryja staje na krzyżowej drodze Jezusa – Bóżeo i Jej Syna. Wspiera Go modlitwą i miłosierdnym spojrzeniem Matki. Serce matki zawsze cierpi, kiedy krzywdy doznaje jej dziecko. Spotkanie z cierpiącym Synem to jeden z bardziej bolesnych etapów Jej drogi. Panie, wypełnij nasze serca miłowaniem Ciebie i dostrzeganiem potrzeb bliźniego.

Stacja V

Pomoc Szymona z Cyreny (Łk 23, 26)

Jezus jest u kresu swych sił i potrzebuje pomocy, a nie jest łatwo znaleźć w życiu kogoś, kto z chęcią pomógłby nieść krzyż skazańcowi. Przymuszono Szymona do dźwigania Jezusowego krzyża. Zrozumie on w przyszłości, komu pomagał. Człowiek ma udział w zbawczym dziele odkupienia, kiedy pomaga bliźnim nieść ich krzyże.

Stacja VI

Odważny czyn Weroniki (Iz 50, 6)

Jezus jest zbity, opluty, spocony, z ciemną koroną na głowie; niepodobny do człowieka! Przeraża nas to, co człowiek może zrobić drugiemu człowiekowi. Dzielna kobieta o wrażliwym sercu odważyła się uczynić coś zupełnie przeciwnego: otarła świętą twarz Skazańcowi. W nagrodę otrzymała Jego wizerunek na chustce. Daj nam, Panie, serca odważne i oczy spostrzegające cierpienia bliźnich.

Stacja VII

Drugi upadek Jezusa (Iz 53, 4)

Jezus przygnieciony ciężarem krzyża, obarczony naszym cierpieniem i grzechami leży w prochu ziemi. Jest bardzo zmęczony, sponiewierany, zakrwawiony, lecz to Boży Syn i nasz Zbawiciel. Droga krzyżowa sięga wszystkich czasów. Ludzie idą i upadają pod ciężarem własnych krzyży. Czy potrafimy im współczuć?

Stacja VIII

Spotkanie z kobietami jerozolimskimi (Łk 23, 28)

W tłumie obojętnym i wrogim Jezus dostrzegł jednak przejaw ludzkiej wrażliwości, współczując łzy kobiet. Powiedział do nich: *Nie płaczcie nade mną, ale nad sobą i waszymi synami!* Naucz nas, Jezus, nie tylko współczuć bliźnim, widząc ich nieszczęście, ale także pamiętać o tym, że my sami możemy być zagrożeni cierpieniem fizycznym i utratą zbawienia.

Stacja IX

Trzeci upadek Jezusa (Iz 53, 6)

Krzyż powalił Jezusa po raz trzeci i przytłoczył Go do ziemi. To był dramat Jego cierpienia, ale przyjął je z miłością i w posłuszeństwie woli Ojca. Nie trwóńmy tego wielkiego wysiłku Zbawiciela przez nieodpowiedzialne życie i lekceważenie łaski Bożej. Zbawicielu, pomóż nam powstawać z naszych upadków!

DROGA KRZYŻOWA

Stacja X

Jezus z szat obnażony (Mk 15, 24)

Krzyżujący Jezusa odarli Go z szat, bo chcieli Go poniżyć, ukazując nagość Jego ciała. Obnażony Jezus stał przed ludźmi przypatrującymi się Jego cierpieniu. I tak też stoi przed nami, kiedy niszczyliśmy piękno i godność człowieka przez naruszenie jego intymności. Obnażony Jezus upomina się o czystość naszych myśli i uczynków.

Stacja XI

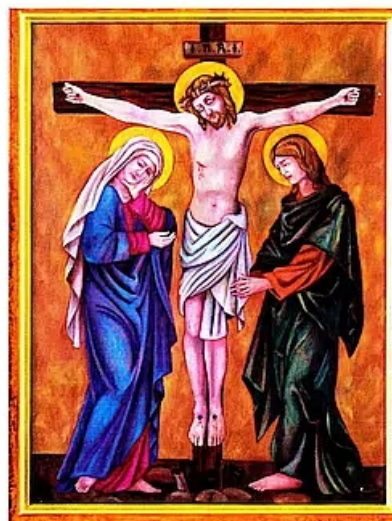
Jezus przybity do krzyża (Łk 23, 33)

Żołnierze przybili do krzyża ręce i nogi Jezusa, zadając Mu okrutny ból. Gwoździe w straszliwy sposób wbiły się w ciało Zbawiciela, powodując wielką utratę krwi. Taką cenę zapłacił nasz Zbawiciel za nasze winy. A my tak niewiele pojmujemy z głębi cierpienia Jezusa, kiedy lekceważymy nieszczęścia dotykające bliźnich.

Stacja XII

Śmierć Jezusa na krzyżu (J 19, 30)

Jezus umiera na krzyżu i mówi: *wykonano się*, a godzina Jego śmierci to czas naszego zbawienia. Zbawiciel w chwili śmierci ostatnim wysiłkiem powierza swego ducha Ojcu. Bok Mu włócznią przebito i widać, jak Jego serce krwawi. Nie wiemy, kiedy nadejdzie nasza śmierć. Nie będziemy jednak wtedy sami, bo wspomogą nas: Jezus, Jego Matka, Anioł Stróż i nasi święci patronowie.

Stacja XIII

Zdjęcie z krzyża martwego Pana (J 19, 38)

Maryja poznała w swym życiu, co to jest matczyna radość z narodzin Syna, ale i boleść z Jego śmierci. Ciało Jezusa spoczęło w ramionach kochającej Go Matki. Zostało namaszczone wonnościami, które przynieśli Nikodem i Józef z Arymatei. Józef też ofiarował Zbawicielowi grób. Umiejmy współczuć ludziom, którzy stracili swoich bliskich i śpieszmy im z potrzebną pomocą.

Stacja XIV

Jezus złożony do grobu (J 5, 4)

Zbawicielu, co nam chcesz powiedzieć ze swojego grobu? Czy tam zostaniesz na zawsze? Nie! A my chcemy Cię w grobie zapieczętować! Ty jednak zmartwychwstaniesz i my powinniśmy codziennie odnajdywać Cię żyjącego w Kościele, w bliźnich i żyć w Twej miłości, a nie próbować przywalać Cię kamieniami naszych grzechów.

tekst: ks. Stanisław Groń SJ